

Θετύπαιο, εσθι. μ.-πλιό, πισθι. ἀποστατέω-ῶ, ἀπέρχομαι, ἀποχωρέω-ῶ, ἀποπατέω-ῶ, ἀφοδεύω, ἀφίσταμαι, διίσαμαι, ἀποθαίνω, ἀναχωρέω-ῶ, χωρίζομαι. (131. σόληνδις θετύπαλιψθ). τὸν δὲ ἥλιον οὐ χωρίζομενον. ἀντὶ τοῦ θετύπαλιψθ.

Θετύπηνικz, a. ἀρσ. ἀποστάτης, παραβάτης. ἀντάρτης. Θετύπηνιй, ал, ое. ἐπιθ. ἀποστατικός. καὶ=τῷ προηγ.

Θετυτεβιε, ѻ. οὐδ. ἀπουσία. Θειλάιο, εσθι. ἀρ. θειλάχz (καὶ θειλάχz). μ. θειλό, εσθι (καὶ θωσλό, θόσλεσθι). ἀποτέμπω, ἔξαποστέλλω, ἀποστέλλω, καὶ παραπέμπω.

Θεικάιο, εσθι=τῷ ἐπομ.

Θειцάιο, εσθι. ἀρ. θεικόχz. μ.-κή, χέσθι. ἀποκόπτω, ἔκκοπτω, ἀποτέμνω, ἔκτεμνω, ἔκπρίζω, ἔκπρίω.

Θιόδ8. ἐπιθ. (ἐπὶ κινησ. ἀπὸ τόπου) ἐντεῦθεν, ἐνθένδε. παρθλ. σιόδ8. 2) ἐπὶ ζάσ. ἐξ ἐνὸς μέρους. οἴον· σίν θιόδ8, ὑ σίν θονθδ8 ('Ιησ. Ναυ. 8. 22.) οὕτοι ἐντεῦθεν, καὶ οὕτοι ἐντεῦθεν.=θιόδ8.

Θιοργάιο, εσθι (κατὰ το=ιστοργάιο) ἀποσπάω -ῶ, ἔκσπάω-ῶ.

Θιρακάιο, εσθι. ἀρ.-τόχz. μ.-εδ, εσθι. ἀποτεινάσσω, ἔκτινάσσω.=ιστρακάιο.

Θιτύδ8. ἐπιθ. (ἐπὶ κινησ. ἀπὸ τόπου). ἐκεῖθεν.

Θιφετεάιο, εσθι. μ. θιφετή, ίων. ζημειόω-ῶ, προστιμάω-ῶ. Σμεσ. καὶ παθ.-ια.-μαι (=θιφετεάιο εεβέ. εύαγγ. Λ. 9. 25.)

Θιοχαδ8, θιησθι. ἀπέρχομαι, ἀποθαίνω, ἀποθαδίζω, οἴχομαι, ἀποίχομαι, κατοίχομαι, ἀποφοιτάω-ῶ, ἀναχωρέω-ῶ, ἀποχωρέω-ῶ, ἀποδημέω-ῶ, ἔκδημέω-ῶ, μεταχωρέω-ῶ.

Σμετχ. χρ. ἀρ. θιέδα, θιέδη, αλ, εε. ὁ ἀπελθών, ὁ ἀποδημήσας, καὶ τλπ'. (116. οἰχηθείς. καὶ 118. καταλεγείς, ἢ καταλλαγείς.=ούμέρσιй).

Θιαλβάιο, εσθι. (μετθτ.) ἀρ. θιάλχz. μ. θιάλο, εσθι. ἀπελπίζω, ἀπογινώσκω. Σμεσ.-ια.-μαι, καὶ ἀπελπίζω (μεταγεν.), ἀπονοέομαι - οῦμαι. Σμτχ. παθ. χρ. ἀρ. θιάλη, θιάληνιй, αλ, οε. ἀπηλπισμένος, ἀ-